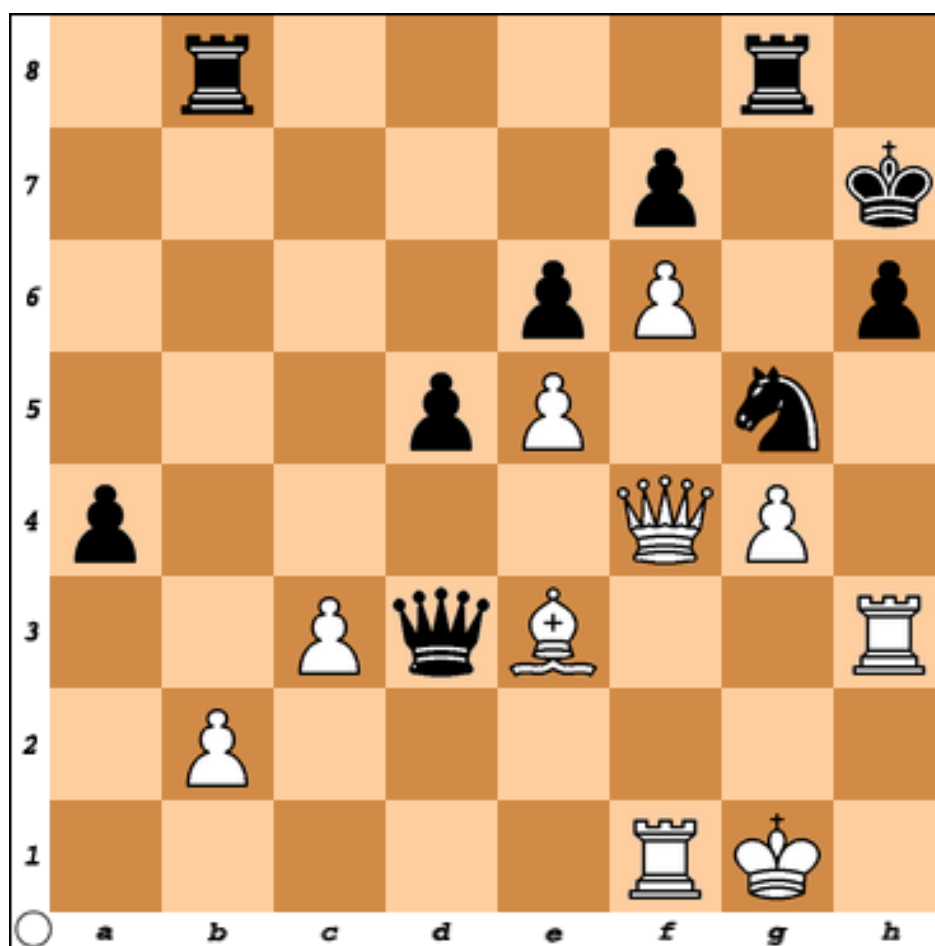

løst og fast omkring

Skørping Skakklub

Juni 2021

47. årgang nr. 5

Hvid til at trække, find bedste træk.

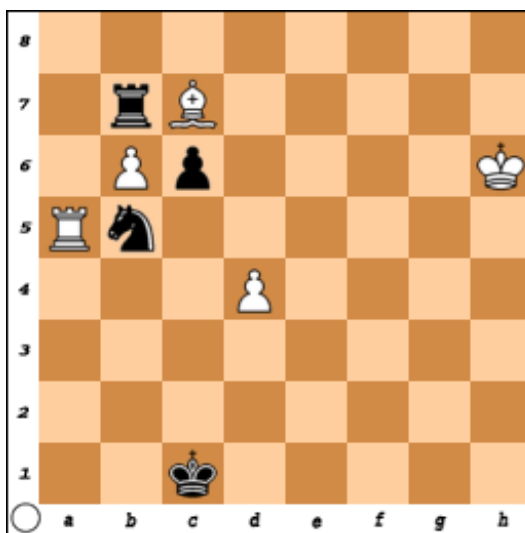
Løsning side 10

En mærkedag
Bent Larsen og Skørping
Regnar Simonsen og de gamle åbninger
Poul Flamsholt Christensen in memoriam
En frisk hilsen fra den berygtede "Djævlø"

Mandag den 17. maj 2021 – en mærkedag! v/HA

Netop på den ovenstående dato modtog jeg ved middagstid fra formand Rasmus det stærkt opløftende budskab om, at det fra samme dags aften igen ville være muligt at spille skak i *selve Skakklubbens lokaler* på Kulturstationen i Skørping. Rasmus selv havde modtaget den gode nyhed tidligt på dagen, havde derefter lagt det ind på vores Facebookside og ringede derpå til en del af klubbens medlemmer; alle kunne han ikke nå at få fat i. Det resulterede i, at 5 medlemmer mødte op i Skørping samme dags aften for igen at flytte rundt med *rigtige* skakbrikker af træ og ikke blot de elektroniske ikoner på diverse skaksider. Disse 5 pionerer var Rasmus Kristiansen, Stener Moustén, Lars Jørgensen, Brian Pedersen og overtegnede. Vi fik spillet nogle partier lidt på kryds og tværs og fik også talt lidt om, hvad der nu skal ske i de kommende uger. – Der er dog næppe tvivl om, at åbningen er kommet for at blive; i øvrigt var flere andre foreninger også mødt op til deres aktiviteter på Kulturstationen samme aften.

Steffen S. Nielsen havde også været på Facebook i løbet af dagen, så han bidrog til festlighederne ved at ringe til os omkring kl. 19.45 for at ønske os til lykke med den glædelige udvikling. Mere konkret fejrede han dagen ved at ”vise” os sin seneste nye opgave, som vi så – med en stor portion hjælp – løste i fællesskab. Vi kan ikke vise Steffens nyeste opgave her, da den endnu ikke er sat i cirkulation blandt hans problemistkolleger. – Da vi tiggede om at få en opgave mere, var han heldigvis blot få sekunder om at vise os denne ”simple” opgave af egen avl, som er af ældre dato:

Hvid trækker og vinder (løsning på næste side)

Løsning på Steffens opgave fra den foregående side:

1, d5! Sxc7 Det eneste fornuftige træk. **2, Ta7!** Men ikke 2, bxc7? Txc7 3, d6 Td7 og remis. **2, - Txa7** Tvunget, men nu har hvid det billedskønne og afgørende træk, nemlig **3, d6!!** Her har sort ikke noget forsvar; fx 3, - Sb5 4, bxa7 Sxa7 5, c7 og hvid får uhindret en ny dronning og vinder. Hvis sort i stedet flytter tårnet, følger 3, bxc7, og de to frække, hvide bønder kan ikke styres. To bønder var altså stærkere end tårn, springer og bonde tilsammen – forbløffende!

Efter et par gode timer, kunne de 5 pionerer køre hjemad ved 21-tiden. Men mere skak er stærkt på vej...

Bent Larsen har forbindelse til Skørping v/HA

Danmarks med afstand stærkeste og mest betydningsfulde skakspiller gennem tiderne er så afgjort *Bent Larsen*. Bent Larsen (egentlig *Jørgen Bent Larsen*) blev født ved Thisted den 4. marts 1935 og døde 75 år gammel i Buenos Aires, Argentina den 9. september 2010. Ud over at være en yderst stærk skakspiller – på sit højeste hørte han til verdens absolutte top – skrev han mange bøger om spillet for både begyndere og stærke skakspillere.

Alle i Skørping Skakklub har helt sikkert hørt om Larsen, men de færreste er nok klar over, at Larsen faktisk har en – ganske vist lidt løs - tilknytning til den himmerlandske stationsby. Det blev klubbladet for et par år siden gjort opmærksom på af vores eget medlem, Martin Olsen. Martin bor og arbejder nu på Livø, så det er kun sjældent, vi har mødt ham i klubben gennem de senere år. Sagen er den, at Martin har en bekendt i Skørping, som faktisk er Bent Larsens kusine! Fornylig besøgte Martin den gamle redacteur i Bælum i forbindelse med, at han havde solgt sin ejendom ved Smidie i det østligste Himmerland efter en grundig istandsætning, som han selv stod for og netop havde afsluttet. Her kunne Martin fortælle, at han var sikker på, at kusinen gerne ville bidrage med sin viden om og indtryk af den store skakspiller, så midt i april begav redaktøren sig til vores klubs hjemby for at aflægge hende et besøg.

Kusinen kunne fortælle, at Bents og hendes fælles bedsteforældre hed Christen og Petrine. De fik i alt 8 børn – 5 drenge og 3 piger. Alle blev født og voksede op på gården ”Aldershvile”, ikke langt fra Thisted.

En af pigerne, Asta, blev siden gift med Niels Kristian Larsen, og de fik sammen 3 børn, nemlig den ældste Bent, som siden blev skakspiller, derefter Inger Elisabeth, som kom til at bo i Aalborg, men som er død for en del år siden, og endelig den nu 79-årige Arne Larsen, som blev historiker.

Alt i alt er der over 20 fætre og kusiner, som har Christen og Petrine som bedsteforældre. Kusinen i Skørping fortæller, at flokken har mødtes jævnligt gennem alle årene, ligesom der er udarbejdet et ”familietræ” med mange grene på. – Bent Larsen var 16 år ældre end kusinen i Skørping, så det er begrænset, hvor meget de har haft til fælles, når der var sammenkomst i familien. Men hun husker Bent Larsen som en god fætter og mindes blandt andet, at han løb pjattende rundt med sin lille kusine siddende på skuldrene af ham.

En meget ung Bent Larsen, sikkert 6–7 år gammel, i selskab med sin søster, Inger Elisabeth

På et tidspunkt flyttede Bent Larsens forældre til Aalborg, idet hans far blev ansat ved postvæsenet der. Bent Larsen blev også selv vikar ved samme etat. – Siden kom han til en kaserne i København for at aftjene sin værnepligt, og her skete der det, at han kom til at studere russisk, hvor han viste sig at være en særdeles dygtig elev. Dengang var Danmarks absolutte militære hovedfjende jo Sovjetunionen. Senere hen skulle dette studium i øvrigt vise sig at blive et stort plus for Bent Larsen, for i perioden mellem 1945 og 1975 var en meget stor del af skakeliten sovjetborgere, som jo havde russisk som modersmål. Dem havde Larsen det derfor let at omgå og kommunikere med gennem hele sin karriere.

Bent Larsen var gift to gange i sit liv, men han fik ingen børn. Hans anden kone var Laura Benedini fra Buenos Aires i Argentina, som reelt var Larsens hjemland i den sidste lange periode af hans liv. Larsen kom dog jævnligt til Danmark – blandt andet for at spille skak – og her boede han ofte i København hos sin moster Thora.

Hans skaklige bedrifter kender kusinen i Skørping ikke så meget til – det gør vi andre så til gengæld i større eller mindre grad. Men meget tyder på, at Bent Larsen ikke over for familien har gået og pralet af sine skaklige bedrifter – som ellers var ganske beundringsværdige!

- - -

Bent Larsen og København

Via kusinen i Skørping har vi også fået kontakt til en anden af Bent Larsens kusiner, som bor i København. Hun hedder Helle. Vi har lavet et telefoninterview med hende om skakmesteren.

Helles far var i begyndelsen af 1950'erne præst ved Københavns Domkirke, og hendes første erindring om Larsen var et besøg, han aflagde i familiens lejlighed i Indre By. Her spillede faderen skak mod den stærke, men dengang ikke så kendte

gæst, og Helle, der ikke var ret gammel, ville selvfølgelig også udfordre fætteren til et spil. Efter *meget* få træk sagde gæsten ”Nu trækker jeg det her, og så har du tabt!” Her mange år senere fastslår Helle, at Larsen nok ikke var den store børnepædagog – og de kom, så vidt hun husker, heller ikke til at mødes over brættet senere hen.

Mens Larsen siden aftjente sin værnepligt og siden bosatte sig i hovedstaden, besøgte han – i øvrigt i lighed med flere andre fætre i familien - masser af gange Helles familie, når det ikke var muligt at komme hjem til Jylland i weekenden. Her blev de fornemt serviceret ikke mindst hvad maden angik, og som Helle siger: ”De spiste rigtig godt af frikadellerne og kartoflerne!” Helle udtaler om Bent Larsen: ”Han var faktisk fast inventar ved middagsbordet fredag aften i flere år!”

Fra en nytårsaften i København i 1970'erne. (Udsnit af et større foto).
Til venstre Helles mor, der nyder familiens selskab, mens
Bent Larsen ser lidt mere mellemfornøjet ud

Da Larsen i 1970'erne boede på Gran Canaria, fortsatte han med at besøge Helles mor ganske ofte, når han var på besøg i København, hvor han stadig havde mange gode venner blandt skakfolket.

I 1980'erne mødte han argentinske Laura Benedini, og de bosatte sig siden sammen i Buenos Aires i Argentina. Laura, som var jurist, havde i forvejen to døtre, som stadig lever.

Larsen bevarede dog en solid forbindelse til Danmark, hvor han ved adskillige lejligheder kom tilbage for at spille skak. En stor rolle spillede også hans ansættelse ved Ekstra Bladet. Han skrev gennem en årrække en daglig skakspalte til avisen, som til gengæld støttede ham økonomisk, når han skulle besøge fædrelandet. – I den forbindelse oplyser Helle, at Larsen rent økonomisk ikke fik meget ud af at *spille* skak; ”i hvert fald sejlede han ikke i penge!” oplyser hun. Ofte boede han i øvrigt på sine Danmarksbesøg hos sin moster i Gentofte og senere hos Helle selv i Valby. På disse ture til fædrelandet havde han kun sjældent sin kone med.

Bent Larsens helbred blev med tiden svagere, og han blev alvorligt syg, da han deltog i DM i Aalborg i 2000. Der kom til at gå flere måneder med sygehus- og rekreationsophold, før han var rask nok til at rejse tilbage til Argentina. I resten af sit liv vedblev han med at spille skak, men ikke så meget som tidligere. Hans spillestyrke aftog også noget. Bent Larsen døde i Buenos Aires den 9. september 2010, og han er også begravet i den argentinske hovedstad. Laura Benedini døde selv nogle år senere.

- - -

Vi slutter selvfølgelig af med et godt Larsen-parti. Det er ikke et af de allermest kendte, men Bent Larsen har selv taget det med i sin bog fra 1969 med 50 udvalgte partier fra hans hånd. Af partiet fremgår det klart, at Larsen satte den taktiske del af skakspillet højt.

Hans modstander i dette opgør blev født i Zagreb i 1938 i den kroatisk del af det daværende Jugoslavien. I 1958 emigrerede han til Toronto, Canada, og han repræsenterede dette land i resten af sin skakkarriere. Toppen af denne bestod i, at han blev udnævnt til IM'er i 1969 og IM'er i korrespondanceskak i 1973.

Vranesic indstillede sin skakkarriere i midten af 1990'erne efter bl.a. at have repræsenteret Canada i ved 5 skakolympiader.

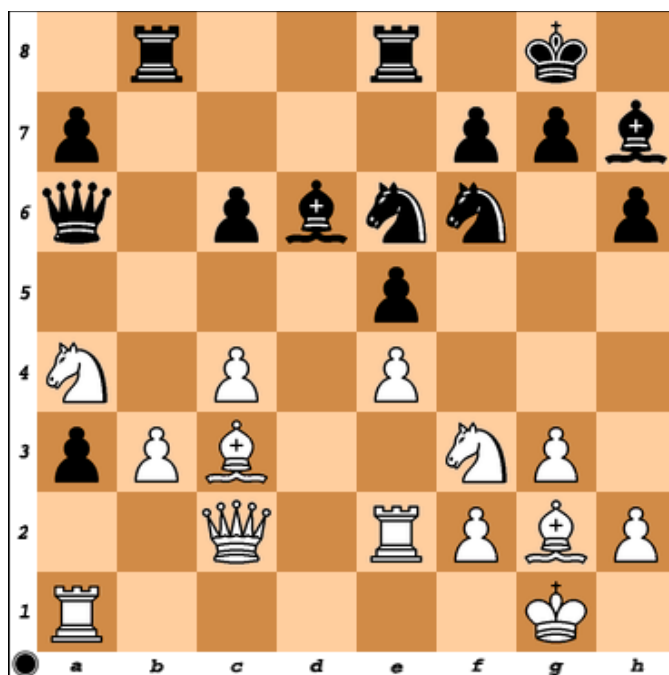
Han valgte i stedet at satse på en karriere som computer- og elektroingeniør ved universitetet i Toronto. Her han bl.a. været med til at udvikle skakprogrammet ”Chute”. – Vranesic lever stadig.

Hvid: Zvonko Vranesic, Canada

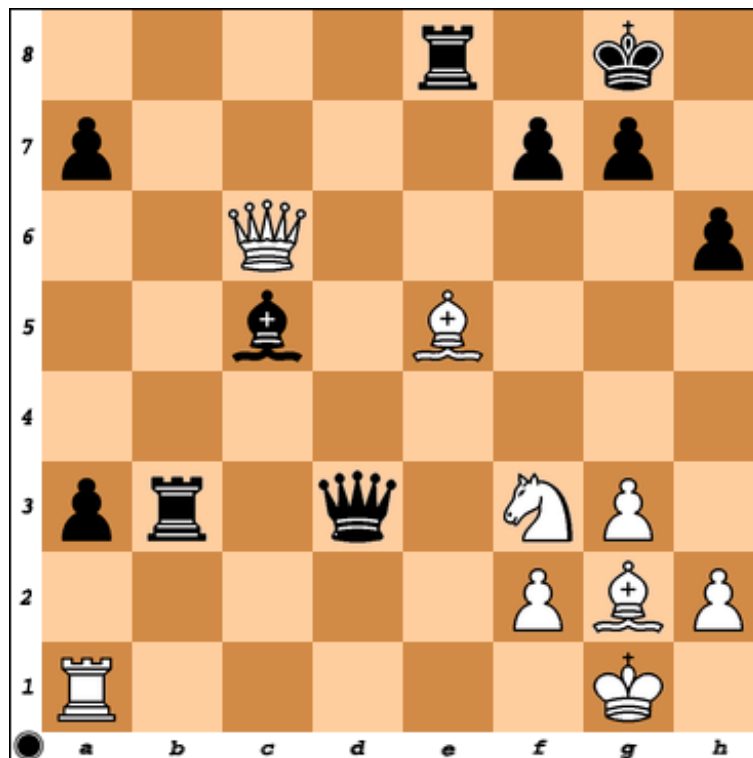
Sort: Bent Larsen

Spillet i Amsterdam 03.06.1964 (interzoneturnering)

1, d4 Sf6 2, c4 d6 3, Sc3 Lf5 Måske ikke det objektivt bedste træk, bemærker Larsen i sine kommentarer til partiet - det blev primært spillet for at forvirre modstanderen. **4, g3 e5 5, Sf3 Sbd7 5, Lg2 c6 7, 0-0 h6 8, dxe5** Her mener Larsen, at 8, d5 var et vægtigt alternativ, eftersom sort nu opnår en fri stilling med god plads. **8, - dxe5 9, b3 Lb4 10, Lb2 0-0 11, Tfe1 Db6** Snedigt, betegner Larsen selv dette træk. Det truer nemlig med 12, - Lxc3 fulgt af 13, - Se4 med trusler mod både springeren på c3 og – ganske alvorligt – mod feltet f2. Altså er han taktisk tænkende lige fra åbningsfasen! **12, Sh4?!** Ikke det bedste; 12, e4 er bedre. **12, - Lh7 13, e4?!** Et forsøg på at holde den sorte løber ude af spillet, men operationen lykkes ikke helt. Og så svækkes feltet d4 oven i købet samtidig. **13, - Sc5 14, Dc2 Se6 15, Sf3 Tfe8 16, Sa4?** Efter Larsens mening en klar fejl. 16, Sxe5? duede selvfølgelig heller ikke pga. 16, - Sd4 med officersgevinst, men 16, a3! var udmærket for Vranesic. **16, - Da5 17, Te2 b5** Nu overtager Larsen styringen. **18, a3 Ld6 19, Lc3 Da6 20, Sb2 b4** Denne frække bonde kan ikke slås, så derfor: **21, Le1 bxa3 22, Sa4 Tab8!** Bent Larsen er godt tilfreds med dette træk, og det viser sig da også, at b-linjen bliver guld værd for sort. **23, Lc3** Om denne stilling siger Larsen, at den vundne bonde ikke betyder så meget i sig selv, da hvid nok kan erobre den tilbage, hvis sort fortsætter ”normalt”. Men nu tager sort initiativet:

23, - Sxe4! 24, Txe4 Lxe4 25, Dxe4 Txb3 Normalt er det ikke videre godt at give springer og løber for tårn og bonde. Men en af Bent Larsens styrker var at overveje de unormale og overraskende træk. - En vigtig pointe i kombinationen er, at den fremskudte bonde på a3 nu bliver en magtfaktor. **26, c5** Redder springeren på a4. **26, - Sxc5 27, Sxc5 Lxc5** Boet kan gøres op; sort har fået et tårn og 4 bønder for 2 lette officerer – en ganske usædvanlig afbytning! Men Larsen har vurderet stillingen korrekt, sort står nu klart bedst. **28, Lxe5 Dd3!** Her ville 28, - f6? være en stor fejl pga. 29, Lf1! Hvis sort flytter damen, har hvid riposten 30, Dc4+. Et udmærket træk ville 28, - Txf3 i øvrigt også være pga. fortsættelsen 29, Lxf3 Ld6, og sort scorer løberen på e5. Larsen håber i stedet på at slutte af med en fiks kombination, og Vranesic går lige ind i den planlagte variant med **29, Dxc6 !?** Der findes ikke nogen træk, der kan redde canadieren her, men nu vælger han lige det, Larsen håber på!

29, - Txe5! 30, Sxe5 Lxf2+ 31, Kxf2 Eller 31, Kh1 Tb1+ og vinder.
31, - Dd4+! 32, Ke2 Tb2+ og Vranesic opgav, da matten er på vej. **0-1**

Noter: primært Bent Larsen

Løsning forside-diagrammet:

Stillingen er opstået efter træk 36 mellem **Sadhwani - Mikhalevski** i Lichess.org 2020, samme skakside som flere af Skørpings boltrer sig på.

37. T_xh6+! K_xh6 38. Dh2+ ! man siger at tilbagetræknings træk ofte bliver overset. Sort opgav med fremtidsudsigterne til 38. - Kg6 Dh5++ mat

Peter Mikkelsen tager til genmæle v/HA + NC

I klubbladets aprilnummer viste Niels Chr. Davidsen sin flotte gevinst mod Peter Mikkelsen i en af de turneringer, som Skive Skakklub organiserer på *lichess.org*. Som redaktionen havde håbet – og også forventet – fik det Peter op i det lyserøde felt, hvilket foranledigede NC til at rehabilitere Mikkelsen med følgende gevinstparti fundet på lichess.org. Det blev afviklet i en ”Skive-turnering”, som blev spillet den 4. maj i år. Følg med:

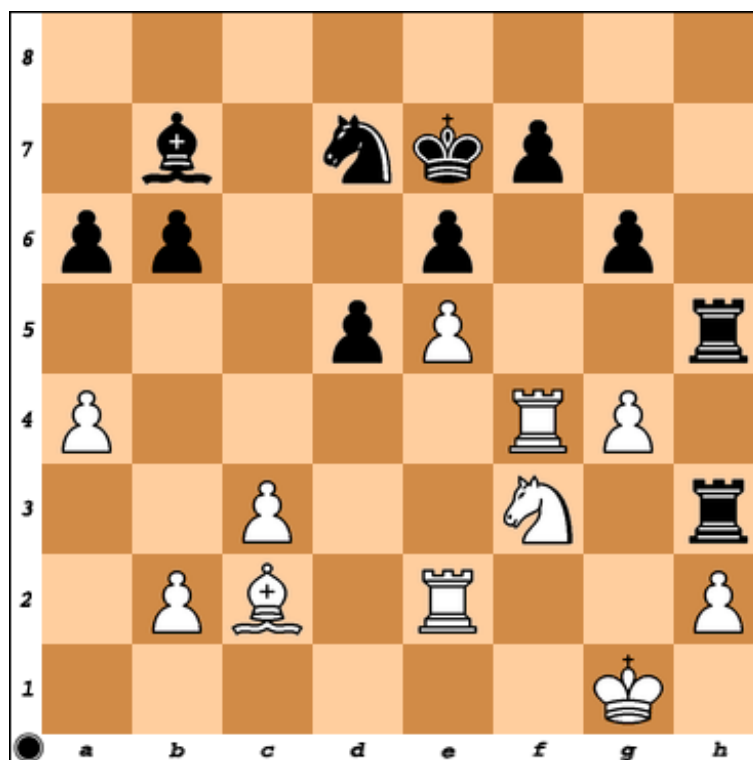
Hvid: Claus Rossen, Viborg

Sort: Peter Mikkelsen, Skørping (alias “Peter063”)

Spillet d. 04.05.2021 (Betænkningstid: 10 minutter + 2 sekunders tillæg pr. træk)

1, e4 c6 2, Sf3 Et ganske usædvanligt våben mod Peters Caro-Kann. **2, - d5 3, exd5 cxd5 4, Se5!?** Muligvis kender Rossen en eller anden fidusvariant mod Peters åbning, men jeg kan ikke finde dette træk i mine åbningsbøger. Så mon ikke vi er kommet ud på herrens mark? **4, - Sd7 5, d4 a6 6, Ld3 Sgf6 7, 0-0 e6 8, De2 Le7 9, Sd2 Sxe5 10, dxe5 Sd7** Så endte stillingen alligevel med at blive nogenlunde ”Caro-Kann-normal”. Hvid har mest terræn, men det plejer at være tilfældet i denne åbning, og så kan man notere sig, at Peter ikke har fået rokeret endnu. Det kommer i øvrigt ikke til at ske i dette parti, hvor den sorte majestæt kommer til at spille en stor

rolle sidenhen. **11, Sf3 Dc7 12, c3 b6 13, Te1 Lb7** Begge kombattanter vælger den afventende, ”gummiagtige” spillestil. **14, Lg5 Sc5 15, Lc2 h6 16, Lxe7 Dxe7 17, Sd4 Tc8 18, Dg4 Dg5!?** Et opfindsomt træk, som ikke lige ligger i håndledet. Og når hvid vælger at bytte af på g5, får Peter en god h-linje at arbejde i. **19, Dxc5 hxc5** Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvem der står bedst i stillingen; men de største chancer må tilskrives den spiller, der er bedst på områderne positionsspil og slutspil. Det viser sig at være Peter... **20, f3 Ke7** Et fremragende felt til majestæten, som så også er behageligt fri for at skulle vove sig ud i et dobbeltskridt til en af siderne. **21, a4 Th4!** Nu går Peter i offensiven med dette tryk i den nyåbnede h-linje. **22, g3 Th3 23, Te2** En ganske trist placering af tårnet. Hvid får stadig mindre plads at operere på. **23, - Sd7 24, Tf1** Hvid er nødt til at gennemføre f3-f4 for at få noget luft. **24, - g6 25, f4 gxf4 26, Txf4** En interessant stilling; hvid har sådan set mest terræn, men en potentielt svag bonde på e5, mens sort på sin side har en åben h-linje at operere i, men også en ”lam” løber. **26, - Tch8 27, Sf3** Dækker bonden på e5, men nu står Tf4 kluntet. **27, - T8h5 28, g4?!** Ikke uforståeligt, for hvid var ved at blive pakket helt sammen af Peter. Men...

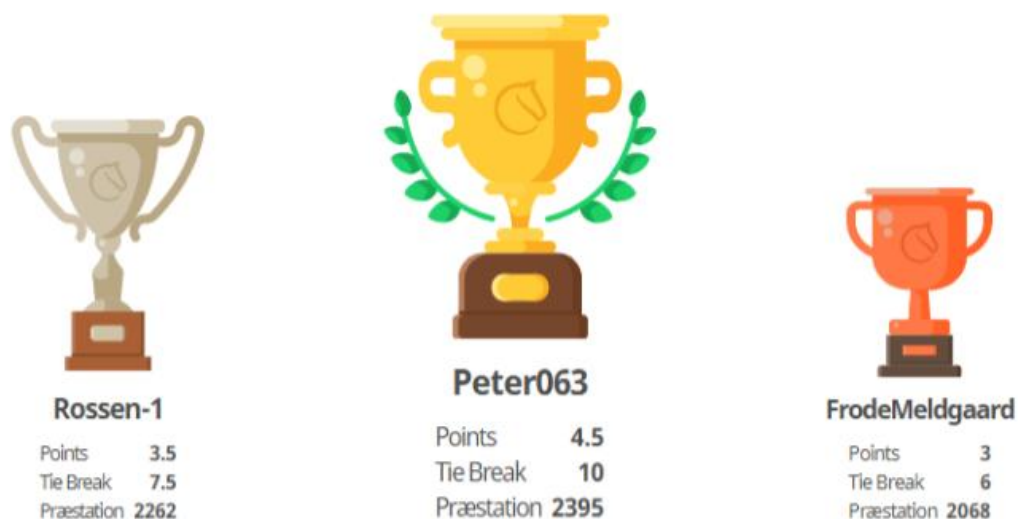

28, - Txf3! Et overraskende kvalitetsoffer, som påviser, at den hvide stilling ikke er helt stabil. **29, Txf3** Ellers mister hvid blot en ren officer. **29, - Txe5 30, Txe5 Sxe5** Partiet er på ingen måde afgjort; tårn mod springer og to bønder er jo nogenlunde

lige. Men sorts løber har det ikke så godt med at være spærret inde bag egne bønder. Mikkelsen har vist udvist rettidig omhu i situationen... **31, Tf4 g5 32, Tb4 Sd7 33, Kf2 a5 34, Td4 e5** Lige pludselig ruller den sorte lavine. **35, Td2 e4 36, c4 Sf6 37, cxd5 Lxd5 38, h3?!** En anden mulighed er 38, Txd5!?! Sxd5 39, Lxe4, det lugter da vist af remis?! **38, - Ke6 39, Ke3 Ke5 40, Tf2 Le6 41, Kd2 Sd5 42, Th2 e3+** En ubehagelig pæl i kødet. **43, Kd3 Kf4 44, Lb3 Sb4+ 45, Kc3 Lxb3 46, Kxb3** Den hvide konge er lokket på afveje, og nu vinder sort på sin e-bonde. Hvis man kigger lidt på det foregående diagram, skulle man ikke tro, at netop den blev sorts afgørende brik! **46, - Kg3 47, Th1 Kg2 48, Tc1 Kf2 49, Kc3 Sa2+** og Claus Rossen opgav. Man må sige, at Peter havde styr på sin slutspilteknik – selv om han som oftest vinder tidligere i sine partier... **0 – 1**

Turneringen omfattede 9 spillere, som spillede en 5-runders Monrad. Peter blev en flot nummer ét med 4½ p, foran Claus Rossen med 3½ p og Frode Meldgaard fra arrangørerne fra Skive – han opnåede 3 points. Det vises sådan her på lichess.org:

Huritskak Over 1500

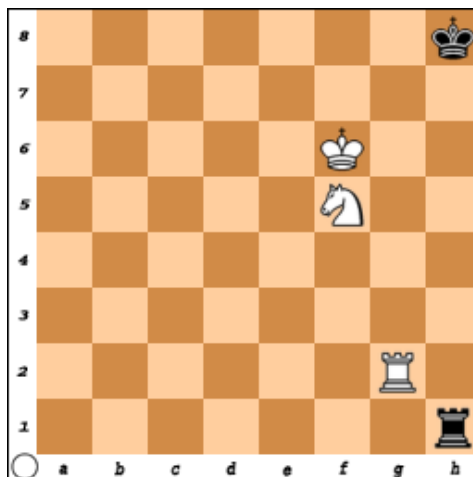
Det er da noget af en præstationsrating – 2395!! Vi skal da vist til at passe på, at han ikke bliver solgt til Randers...

Noget af en mægopgave v/HA

I sidste nummer af klubbladet bragte vi denne opgave, som var ramt af flere uheld.

Hvid trækker og vinder, lød fordringen:

(Parti mellem Zhigalko og Kuzobov, Moskva 2011)

Den første klage over opgavens løsning blev indtelefoneret af min medredaktør omkring en time efter at bladet var overbragt ham. I bladet havde jeg anført det rigtige træk som ”1. Tf7!” Som de fleste kan se, er det ikke en mulighed i stillingen, hvilket Niels Chr. også havde observeret. Han havde derfor regnet med, at der skulle spilles 1, Tg7 i udgangsstillingen, hvilket *ikke* vinder! Det må betragtes som noget af en gåde, hvorfor han så ikke kunne regne ud, at det korrekte førstetræk var **1, Kf7!** hvilket ret tydeligt fremgik af resten af den viste løsning. Heldigvis havde vi ikke udbragt så mange blade på det tidspunkt, så med håndkraft og en god kuglepen har vi rettet førstetrækket til det korrekte i de øvrige eksemplarer.

Mens dette problem var helt banalt – undtagen i Hellum altså – har Richard Lilja indtelefoneret en betydeligt mere kvalificeret mistillid til den anviste løsning (som var **1, Kf7! Th7+ 2, Kf8 Th5 3, Sd6** og vinder.) Min kilde til opgaven angiver heller ikke flere træk end de anførte og påstår, at hvid derefter har afgørende fordel. Det burde jeg have uddybet nærmere, for gevinstføringen er stadig ikke enkel efter 3, Sd6. - Jeg antog, at vi var inde i en kendt teoretisk stilling efter hvids tredjetræk - og det er vi også – men vi burde have bragt nogle flere træk i varianten – undskyld!

Richard Lilja fortalte, at han havde brugt rigtig meget tid på denne opgave – og i øvrigt også på de andre opgaver i det nummer. Det må man tage hatten af for, og det er vel netop derfor, at han beklæder første- eller andetbrættet på vores hold! Her er Richards konklusioner:

a) Den ovenfor anførte løsning er korrekt. Årsagen hertil er, at sort ikke råder noget godt træk efter 3, Sd6! På 3, - Th7 følger 4, Tg8 mat; på 3, - Th6 kommer 4, Sf7+ med tårngevinst; på 3, - Th3/Th1 følger 4, Tg8 + Kh7 5, Tg7+ Kh6 6, Sf7+ Kh5 7, Th7+ og tårngevinst.

b) Richard fandt i stedet en helt anden gevinstmetode fra udgangsstillingen, nemlig **1, Tb2! Tf1 2, Kg6 Tg1+ 3, Kf7 Th1 4, Tb3! Kh7** Tvunget. **5, Tf3 Th2 6, Se7 Th1 7, Sg8 Th2 8, Sf6+ Kh8 9, Tb3 Tb2!?** **10, Th3 mat!** Respekt for at finde den metode her fra redaktionens side!

Man kan vist roligt konkludere, at selv disse overskuelige slutspil på ingen måde er lette at have med at gøre. Især da ikke, når den slags stillinger normalt dukker op, når man er kommet i betydelig tidnød!

Divisionsskakkens spilledatoer 2021-22 fastlagt

Klubbladet har netop i dag – onsdag den 19. maj – modtaget spilledatoerne for divisionernes og dermed vores førsteholds skakmatcher i den kommende sæson. De 7 søndage er følgende: **31/10, 21/11, 12/12, 16/1, 30/1, 27/2 og 13/3**. Det indebærer, at de spillere, som ser sig selv som førsteholdsspillere i den kommende sæson, bør sætte store krydser ved de nævnte datoer! På redaktionen gætter vi på, at 12 – 14 medlemmer nu hiver lommekalenderen frem, men nogle af jer bliver desværre nok skuffede...

Modstandere og spillesteder er p.t. *ikke* lagt fast. - Indtil videre er der ikke nyt om holdturneringen hos os i 7. hovedkreds, men mon ikke dette arbejde ret snart bliver iværksat?

Teksten til klubbens slagsang er nu på plads v/LJ,HA

Lars Jørgensen og Allan Jensen har gennem et stykke tid ”truet” med at producere en ny slagsang for Skørping Skakklub. Melodien har længe stået fast, det er nemlig ”**Rondo alla turca**” skrevet af ingen ringere end Wolfgang Amadeus Mozart. Teksten har de to herrer nu også skrevet, og den følger herunder. *Alle* klubmedlemmer bedes øve sig på sangen i den forhåbentlig korte tid, der går, før vi mødes igen. Melodien er ret let at finde på internettet.

Teksten lyder sådan:

1. vers: Starter et parti, håber man har hvid,
uret tikker, stilhed sænker sig, nu gælder det.
For vi er de gæve røvere fra Rold, ja det er os.
Bønders kongeslot, dronningen er hot,
springer danser tango foran kongens fine slot,
for vi er de gæve røvere fra Rold, ja det er os.
Når vi åbner spillet med en bonde
eller springer, så er spillet vundet,
og det hænder vi kan spil´ gambit, ja
og vor modstander, han råber: ”Shit!”
Angreb er i gang, fra det første træk,
”en passant” kan snyde selv den mest erfarne ræv,
tårnet ind på 7. række med udæk´lig mat.

*Omkvæd: Skørping skak, Skørping Skakklub, vi vil altid gerne vinde.
Gi´r vi op? Nej, for vi bli´r ved til spillet, det er slut!
Og remis – var det ikke ham fra X-faktor, der´ skallet?
Ja, pas på, os fra Rold vi gi´r aldrig, ALDRIG op!*

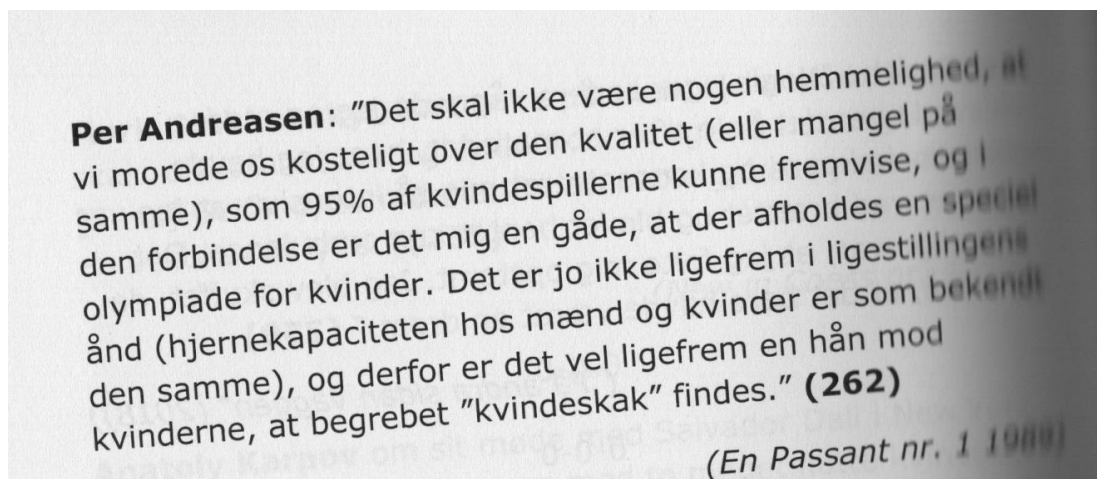

2. vers: Peter siger mat, NC siger pat,
alle sejl er sat, ja kampene har fået fat.
Grupperne er gået i gang,
ja, alle folk i hver deres vang.
Lars han fører stort, Stener kæmper vildt,
Andersen han styrer slagets gang i øverum.
Det oss´ vildt, Bent han siger tak,
- ja nu må vi vist til at spille skak.
Der er kampe, som kan spidse til,
alle mand kan ønske, hvad de vil.
Det er nu, en rating spiller ind,
eller ELO-rating i vort sind?
Rasmus leder os, Brian giver los,
det er nu, vi vise skal om gambit eller ej,
løber ind på 3. række med udæk´lig mat!

*Omkvæd: Skørping skak, Skørping Skakklub, vi vil altid gerne vinde.
Gi´r vi op? Nej, for vi bli´r ved til spillet, det er slut!
Og remis – var det ikke ham fra X-faktor, der´ skallet?
Ja, pas på, os fra Rold vi gi´r aldrig, ALDRIG op!*

- - -

Følgende citat er fra Bogen: Skakspillerne sagde endnu mere/ Henrik Mortensen

Udtalelse af den i Skørping kendte Andreasen i 1989, se venligst Alfred Christensens ca. 80 år gamle udtalelse om samme emne på side 39.

Skakarrangement i Aalborg d. 26. juni

Lars Jørgensen og Allan Jensen har taget initiativet til noget, vi alle trænger til, nemlig:

SKAKAFTEN

på Dice´n Drinks

Sankelmarksgade 15, Aalborg

lørdag den 26. juni

Fra kl. 18.00 til ??

De ovennævnte arrangører har ikke noget decideret program for aftenens forløb, men mon man ikke kan være nogenlunde sikre på, at der skal spilles lyn, snakkes snak, øves ny klub-slagsang og nydes en kop kaffe eller en kold øl?

Under alle omstændigheder: mød op i Aalborg den 26. juni, hvis du har tid og lyst og vær med til at få klublivet kørt i gang igen! Vi ses!

Hvis det hele kører rundt, så anbefales følgende skakbræt:

Poul Flamsholt Christensen er død v/HA

For mange af medlemmerne i Skørping Skakklub eller for den sags skyld i de andre klubber i Nordjylland er Poul Flamsholt Christensen næppe et kendt skaknavn. Men gennem mange år har han været en af Østhimmerlands stærkeste spillere, ligesom han har leveret en stor indsats på det organisatoriske område inden for vores sport. –

Poul F., som han ofte kaldtes var født den 23.06.1924. Han døde 96 år gammel den 15.04.2021

Poul blev født i Gudumholm, og han lærte at spille skak, da han i 1947 var indkaldt til militæret. Efter aftjent værnepligt flyttede han til Skibsted i Østhimmerland, hvor han meldte sig ind i landsbyens skakklub. Han oparbejdede i løbet af ret kort tid en betydelig forøgelse af sin spillestyrke, ligesom han hurtigt blev en vigtig brik i det skakorganisatoriske arbejde i Østhimmerland. Således blev han i 1954 formand for den daværende ”Østhimmerlands Skak Union”, som omfattede de dengang eksisterende klubber i Mou, Dokkedal, Fjellerad, Blenstrup, Skibsted, Gistrup, Vårst, Bælum, Kongerslev og Hadsund. Ingen af disse eksisterer her i 2021... Alene i Skibsted Skakklub var der først i 1950’erne 18 medlemmer. Poul F. tog sig flere gange af klubbens mesterskab. Derudover var han også aktiv korrespondancespiller.

Til vores klubblad fra december 2015 udtalte Poul, at han ved flere lejligheder mødte skakspillere fra Skørping Skakklub. Som regel var det med sejre til følge – bl.a.

husker han gevinster mod Vagner Christensen og Jens Thygesen. Derimod har han tabt til Arne Søgaard, som dog bagefter storladent udtalte, at Poul F. burde have haft et højere ratingtal, end han egentlig var udstyret med; hans spillestyrke var nemlig høj!

I 1963 satte Poul i det store og hele skakken på pause. Årsagen var, at han var blevet forfremmet inden for Amtsvejvæsenet og at hans politiske virke for Socialdemokraterne lagde beslag på en stadig større del af hans tid. Han blev indvalgt til sognerådet i den daværende Kongerslev-Komdrup kommune, og fra 1970 blev han medlem af kommunalbestyrelsen i den daværende Sejlflod Kommune, som dækkede det nordøstlige hjørne af Himmerland. Han fungerede siden som kommunens borgmester i perioden 1974 – 1978, ligesom han var medlem af Nordjyllands Amtsråd gennem i en 12-årig periode fra 1970 til 1982.

Efter de mange år, hvor politikken tog næsten al Poul F. 's tid, flyttede han sammen med sin kone til Hadsund i 1994. Her boede de først gennem mange år i et hus tæt på centrum og siden i en lejlighed i byen. I 2019 flyttede de med henblik på at være mere sammen med familien til Aarhus, hvor Poul F. nu er død. - I Hadsundtiden genoptog han skakspillet og udviste stadig en betydelig spillestyrke, som i perioder førte til, at han spillede i klubbens stærkeste række. Hans spillestil var præget af soliditet og stor positionsforståelse, hvilket gjorde ham til fast mand på klubbens andethold. Han spillede stadig skak indtil omkring 2010.

Poul F. Christensen var en meget afholdt person overalt hvor han færdedes, hvad enten det var blandt politikere, skakfolk eller andre. Jeg oplevede selv hans venlighed og hjælpsomhed, da jeg i 2015 i forbindelse med produktionen af en artikel til Skørping Skakklubs klubblad om den ”sagnomspundne” skakspiller, ”Bak-Ejnar”, besøgte ham og hans kone flere gange.

Blackmar-Diemer gambit v/ Regnar Simonsen

I denne åbning ofrer hvid sin e-bonde for hurtigt at kunne udvikle dronning og lette officerer. Hvis sort herefter spiller for sorgløst, får han ofte problemer og bliver sat mat. Gambitten ses sjældent på højeste niveau, men er et udmærket våben på klubplan. I den henseende ligger den på linje med mange andre romantiske åbninger. En af fordelene ved lige denne gambit er, at hvid som regel kan få lejlighed til at spille den, bare han begynder med d4.

Hovedvarianten er:

1. d4 d5, 2. e4 dxe4, 3. Sc3 Sf6, 4. f3 exf3, 5. Sxf3

Her kunne hvid også slå med dronningen.

Emil Diemer vandt over Toth i kun 11 træk med flg. fortsættelse:

5. Dxf3 Dxd4 6. Le3 Db4 7. 0-0-0 Lg4, sort regner med at vinde en kvalitet, 8. Sb5! Sa6, hvis sort snupper dronningen, bliver han mat med Sxc7, 9. Dxb7 Tb8 10. Dxb8, Sxb8 11. Sxc7#

Med hvids 5. Sxf3 kan sort vælge mellem flere mulige fortsættelser.

Her skal kun nævnes et par stykker – det kan hurtigt blive en kompliceret affære.

Gunderams forsvar:

5. ..., Lf5 6. Se5 e6 7. g4 Lg6 8. Lg2 c6 9 h4

Teichmans forsvar:

5. ..., Lg4 6. h3 Lxf3 7. Dxf3 c6 8. Le3

Euwes forsvar:

5. ..., e6 6. Lg5 Le7, 7. Ld3 c5, 8. dxc5 Da5 9. 0-0 Dxc5+ 10. Kh1

Bogoljubovs forsvar:

5. ..., g6 6. Lc4 Lg7 7. De1 Sc6 8. De1 Sc6 9. Dh4 Lg4

Zieglers forsvar:

5. ..., c6 6. Lc4 Lf5 7 0-0 e6 8. Se5 Lg6

Gambitten er opkaldt efter Armand Edward Blackmar og Emil Joseph Diemer, som i øvrigt ikke har noget med hinanden at gøre. Her følger en kort biografi af de herrer.

Armand Edward Blackmar

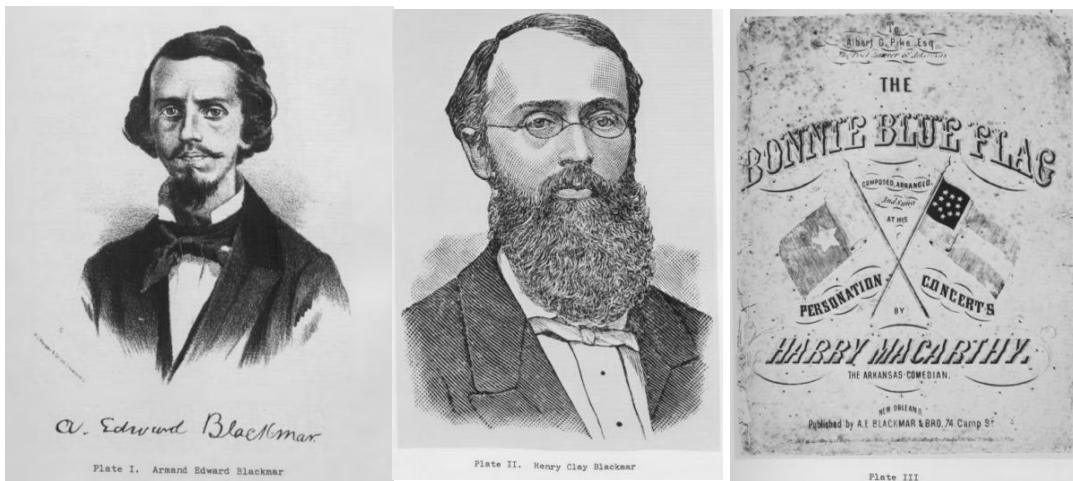
Han blev født den 30. maj 1826 i Bennington, Vermont i USA; forældrene var Reuben Harmon Blackmar (1792-1862) og Amanda Cushman (1798-1847). Hans fødenavn var egentlig Harmon som faderen og flere i familien, men han kaldte sig senere Armand; årsagen hertil var, at han flyttede til sydstatene, og her blev Harmon tit til Armand.

Han havde en yngre bror Henry Clay Blackmar (1831-1909), og de arbejdede sammen det meste af livet.

Da Armand var 10 år, flyttede familien til Cleveland i Ohio; her lærte brødrene musik; Henry spillede fx fløjte og violin og sang i kirkekoret. Armand spillede ligeledes violin og piano, og de arbejdede begge som musiklærere. I perioden 1852-1855 var Armand professor i musik på Centenary College i Louisiana. I Alabama var han også dirigent for orkestre og brass-bands.

I 1856 åbnede han en musikforretning i Jackson, Mississippi, og endnu en i 1858 i Vicksburg.

I 1860 flyttede han de fleste af sine forretninger til New Orleans, og nu i samarbejde med broderen Henry.

Armand Edward Blackmar og broderen Henry

Firmaet ”Blackmar & Bro” begyndte samtidig at udgive sange på tryk. Den amerikanske borgerkrig brød ud i 1861, og dermed fik firmaet vind i sejlene. Ca. halvdelen af sange og melodier fra sydstaterne i denne periode blev udgivet af ”Blackmar and Bro”. En af de mest kendte var ”Bonnie Blue Flag”, som man kan høre en glimrende udgave af på flg. link:

https://www.youtube.com/watch?v=UVeSKwM--1M&ab_channel=BonesMcNally

I 1862 blev Armand imidlertid fængslet, da nordstatsgeneralen Ben Butler fik kontrol over New Orleans; han blev anklaget for at udgive tvivlsom musik, og fx skulle alle versioner af ”Bonnie Blue Flag” ødelægges. Det siges, at Armand fløjtede denne sang, da han blev indsat i sin celle.

Han fortsatte med at udgive musik fra fængslet; ofte gennem broderen, som befandt sig i Georgia, og under sit synonym, A. Noir.

I 1861 blev han gift med Margaret Bridget Meara (1838-1925), som var emigreret fra Irland.

De fik 4 børn: Louisiana Rebel ”Lulu” (1861-1936), Armand Edward II (1864-1924), Estelle (1868-1928) og Charles (1869-1870).

Efter krigen blev der tid til skakstudier, og i New Orleans gik han for at være en skakekspert.

Et interessant spørgsmål er, om han kendte Paul Morphy, som også boede i New Orleans i samme periode. Armand var 10 år ældre, og de døde med 4 års mellemrum i samme by.

Armand var medlem af ”Skak, dam og whistklubben” i New Orleans. I nogle år undersøgte Blackmar variantnettet i Blackmar-Diemer gambitten, og resultatet heraf

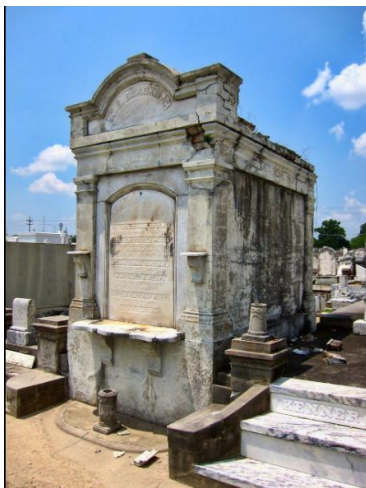
blev udgivet i juli 1882 i ”Brentanos Chess”.

Han spillede dog ikke mange skakturneringer; i Chessbase er der således kun 11 partier; heraf 2 tab til Emanuel Lasker, der spillede simultan og et tab til Steinitz, der spillede blindsimultan. I ingen af de 11 partier spillede han Blackmar-Diemer gambitten.

Senere var han med til at grundlægge en kirke i New Orleans, ”Episcopal Church”, som hjalp slaver, der ville være kristne.

Blackmar døde den 28. oktober 1888, 62 år gammel.

Han ligger begravet i et imponerende, men noget misligholdt familiegravsted.

Emil Joseph Diemer

Han blev født den 15. maj 1908 i Bad Radolfzell, der ligger ved Bodensøen i det sydlige Tyskland.

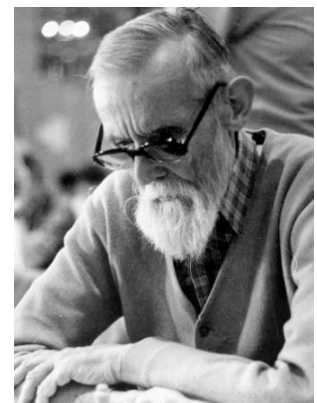
Han var den førstefødte søn af Emil Ludwig Otto Diemer og Sophie Nuss fra Freiburg. Han fik en lillesøster, Gertrud, 3 år efter

Som barn var han meget svagelig og fik derfor stor opmærksomhed fra moderen.

Kort før 1. verdenskrig blev faderen overført til Metz i

Lorraine; de fredelige barndomsdage ved Bodensøen var forbi, da fæstningen i Metz lå i fjendens skudlinje. Da Diemer var 9 år blev han sendt i en katolsk skole i Rastatt; her blev han undervist og overvåget af præster, hvilket ikke huede Diemer. Men her lærte han også at spille skak af en ældre skolekammerat.

Mod slutningen af krigen blev han genforenet med familien, der var flyttet til Baden-Baden.

Her fik han mange skakbøger af faderen; han mente dog ikke han fik så meget ud af dette, da han havde en dårlig hukommelse. Det gik heller ikke videre godt med studierne.

Da han var 18 år, døde hans elskede moder. Herefter fik han arbejde i en boghandel – et frygteligt arbejde mente han. Samtidig meldte han sig ind i ikke mindre end 5 skakklubber i Freiburg; noget der også gav spændinger på arbejdspladsen.

I 1927 giftede faderen sig med Helene, som dermed blev stedmor for Diemer; hun spillede i øvrigt også skak. De fik datteren Maria-Dagmar.

I 1931 blev han fyret på sit arbejde; han egnede sig ikke til fast arbejde. Til gengæld fik han en åbenbaring med kongegambitten; han skrev selv: ”Den 15. maj 1931, da jeg var 23 år, blev mit talent bragt frem i lyset som ved en tryllestav”.

Samme år meldte han sig ind i nazistpartiet, hvor han var meget aktiv; dog mest inden for skakverdenen, hvor han deltog i mange internationale skakturneringer – dels som spiller, men også som officiel ”Skakrapporter for det Stortyske Rige”.

Dermed fik han rejse og ophold betalt til de forskellige turneringen rundt i Europa.

Han deltog fx i Hastings i 1937, hvor han vandt med 8½/9 i Major A - gruppen under ”Premier Group”. Her vandt Aljechin, og han roste Diemer for sit spil.

Han vandt både over Aljechin (i 1934) og Boguljobov (1933), dog kun hvor de gav simultanpartier.

Emil Diemer til venstre i 1959; O´Kelly til højre

Under 2. verdenskrig spillede han en del partier mod et andet tysk skaktalent, Klaus Junge, som døde ved fronten i april 1945.

I 1939 havde han fået grundlæggende militærtræning i Rastatt, men han egnede sig ikke som soldat; han blev syg af træningen og kom på militærhospital i Bad Liebenzell. Senere fik han også turberkulose og måtte igen på en klinik (Bad Kohlgrub) i slutningen af krigen.

Lige efter krigen flygtede han midt om natten i mørke og tåge fra Baden-Baden til Schwarzwald. Han rejste gennem den franske zone for at besøge nære og fjerne slægtninge, som dog alle afviste ham; de havde nok gennemskuet, at det egentlige formål med det familiære besøg var, at han skulle forsørges med mad og ophold.

Der var lavvande i kassen, men han tjente lidt ved at skrive om skak i mindre blade, gav simultanopvisninger, solgte skakbøger og lignende.

Han røg og drak ikke, og gik heller ikke med damer – han spillede skak.

I februar 1946 kom han til en lille landsby, Scheidegg, tæt ved grænsen til Østrig; her boede han nogle år. I august 1947 fik han 2. pladsen i den første Bodensø turnering, som han selv havde været med til at arrangere.

I juli 1952 vandt han en national turnering i Zürich med 7p ud af 9. I den internationale turnering spillede fx Max Euwe. Deltog også i højovnsturneringen i 1958; men her faldt han ned af scenen og måtte på hospitalet. ”Ja, hvem ellers?”, sagde Donner lidt spydigt. Med en højde på knap 2 meter og sine lange lemmer var han noget ubehjælpssom.

I 1953 blev han udelukket fra skak i Tyskland, da han beskyldte lederne i organisationen for at være korrupte og for at ødelægge de unge med homoseksuelle overtoner. Han spillede så skak i Schweiz, og delte 2. pladsen om mesterskabet her i 1956.

Han havde en skaktur til England – men resultaterne var skuffende. Han fandt årsagen hertil i et tysk kvindemagasin: han havde dårlige biorytmer. I den næste periode blev alle hans skakvenner bombarderet med udregninger og grafer om biorytmer.

Han opdagede også Nostradamus – en mystisk clairvoyant fra 1500 tallet. De næste 25 år sendte han en hel syndflod af breve til venner, aviser osv.; nogen siger, at det blev til mere end 10000 stk.

Brevene indeholdt udregninger og forklaringer, som ignoranter ikke kunne forstå; han mente fx at have knækket den kode, der var i Nostradamus´ tekster. I den simple kode

var a =1, b =2 osv., men andre fandt det underligt, at koden kun kunne bruges i den tyske oversættelse og ikke i den originale franske tekst.

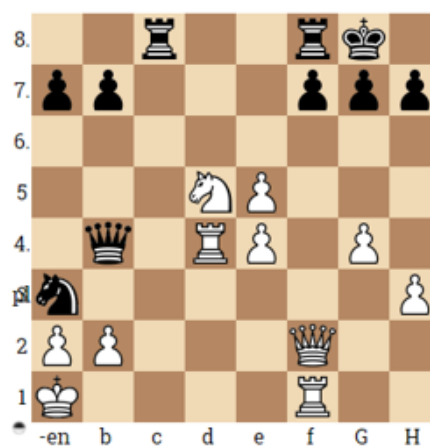
Da koden nu var knækket, kunne han selv komme med mange forudsigelser; fx at Rhinen snart ville løbe tør for vand, og at atombomber ville falde over Heidelberg. Borgmesteren og andre i byrådet blev snart træt af hans ringeri, så de lod bare telefonen ringe, da de vidste, at det endnu engang var Diemer, som ville advare om byens undergang.

Han antastede ofte tilfældige fodgængere på gaden for at fortælle dem om Nostradamus, og ved en anden lejlighed forstyrrede han en begravelse ved pludselig at råbe: ”Her bliver en levende begravet!”

Da han blev lidt ældre regnede han stadig med at blive verdens bedste skakspiller, men mere vigtigt også at få Nobelprisen for sit epokegørende arbejde om Nostradamus. Han mente seriøst, at han faktisk var en reinkarnation af Nostradamus. I stedet for den store anerkendelse, blev han i stedet indlagt på en anstalt for psykisk syge i Gengenbach i 1965; her fik han forbud mod at spille skak, da lægen mente, at det ville stresser ham for meget. Han kom ud igen i 1971, men kom stadig på anstalten – sikkert mest for at få ophold og noget at spise.

I de senere år spillede han ikke meget skak; i byen Fussbach så folk ofte en høj tynd mand med fuldskæg trave halvblind rundt i gaderne. Der stod respekt om han; rygter sagde, at han en gang havde været en stor skakmester, måske den bedste af alle.

Han døde den 10. oktober 1990 i Baden Fussbach, 82 år gammel.

Emil Diemer til venstre mod Klaus Wiese, Gaggenau 1954.

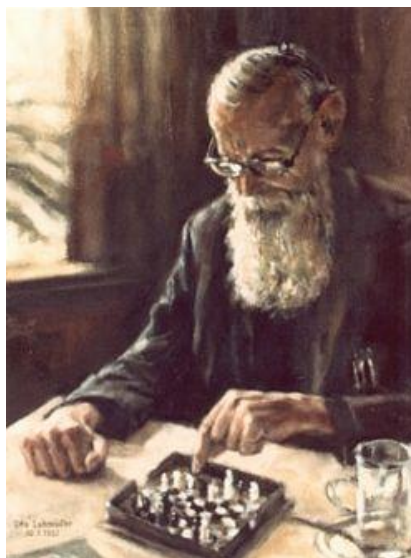
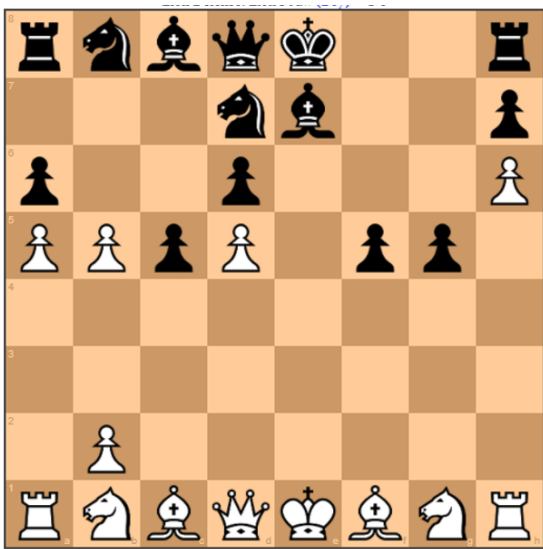
Det gnæggende smil skyldes, at sort vinder tårnet; jeg har fundet stillingen, som ses til højre. Her spiller sort selvfølgelig Dxd4.

Gennem hele sin karriere spillede han mildest talt utraditionelt skak. Et af de mest besynderlige partier i hele skakhistorien er flg. mod Thomas Heiling, Nürnberg Open, 1984.

Det kaldes ”bondeflytter partiet”, da Diemers første 17 træk er med bønder, og først i sit 18. træk flytter han en officer.

Diemer fører de hvide brikker.

1. d4 Sf6 2. f3 d6 3. e4 g6 4. g4 Lg7 5. g5 Sfd7 6. f4 c5 7. d5 b5 8. c3 a6 9. h4 Sb6 10. h5 e6 11. h6 Lf8 12. a4 exd5 13. a5 S6d7 14. exd5 Le7 15. c4 f6 16. cxb5 fxg5 17. f5 gxf5

18. Dh5+ Kf8 19. Sf3 Tg8 20. b6 Lb7 21. Sc3 Sf6 22. Sxg5 Sxh5 23. Se6+ Ke8 24. Sxd8 Sg3 25. Sxb7 Sxh1 26. Lf4 Tg6 27. 0-0-0 Sf2 28. Te1 Kd7 29. Sb5 Se4 30. Txe4 Tg1 31. Te1 Txf1 32. Txf1 axb5, 33. Tg1 Kc8 34. Sxd6+ Lxd6 35. Lxd6 Sd7 36. Tg8+ Kb7 37. Tg7 Kc8 38. Txh7 Txa5 39. b7+ Kxb7 40. Txd7+ Kc8 41. h7 Ta1+ 42. Kc2 Kxd7 43. h8D Kxd6 44. Dd8+ Ke5 45. d6, og sort gav op.

hvorfor nogle af de efterfølgende træk kun dårligt giver mening, men derimod øger forvirringen betragteligt.

EDIT: Grundet sygdom har jeg været meget, meget længe om at færdiggøre dette bidrag – undskyld – og det giver derfor mening at tilføje følgende bemærkninger, nemlig at i partiet fra 5. runde mellem GM Jiri Lechtynsky og IM Ole Jakobsen var Sorts 18. træk **Ld7** og ikke som angivet **Lxc3**. Og hvis man beslutter sig for, at man kun vil spille et parti fra bogen igennem, så anbefaler jeg, at man vælger partiet fra 7. runde mellem Herman Grooten (NL) og Thomas Welin (S) med førstnævntes ærlige og meget underholdende kommentarer.

I slutningen af 2020 udkom den flot udseende og længe ventede bog **HAMANN** af Svend Børge Hamann, Dan Henry Andersen og Peter Heine Nielsen. Desværre kommer man først og fremmest til at tænke på Potemkins kulisser, når man har læst bogen færdig. Bogen er så fyldt med sløseri og alvorlige sjuskefejl, at man nærmest kommer til at tænke på det tarvelige skaklige makværk ”Skakspillernes Bibel”. Det er ret klart, at Peter Heine næppe har skullet læse korrektur på sig selv og da jeg en dag efter arbejde cyklede ud til Klampenborg for at få Svend Hamann til at signere bogen, oplevede jeg, at han to gange på kort tid spurgte mig, om jeg var i familie med Erling Mortensen, giver det vel sig selv, at han heller ikke selv ville kunne have gjort det. Hermed peger pilen på Dan Andersen. Jeg har tidligere læst hans bog ”Nazimyter” fra 2007. På side 175 kalder han den tyske by Braunschweig for ”Brunswick” og på side 254 kalder han konsekvent Evelyn Wrench for ”han” ... Da ”Nazimyter” udkom, udløste den i en sjælden grad ubehagelig personfikseret samt længerevarende debat i Weekendavisens spalter mellem Dan Andersen og journalisten Allan A. Lund.

Lidt fun fact ... Hvad de herrer åbenbart ikke vidste var, at de ofte sad tæt på hinanden på Frederiksberg Hovedbiblioteks avislæsesal. I slutfirserne og langt ind i 90’erne en fremragende læsesal med langt de fleste af landets provinsaviser og masser af væsentlige udenlandske aviser. Ofte kom det næsten til korporligheder, når de forskellige pensionistgrupperinger skulle have enten Ekstra Bladet eller BT først ... Dan Andersen læste i øvrigt altid Information ... En gang mindede jeg Dan om, hvor tæt ham og Allan nogle gange sad på hinanden og han svarede jokende, at de gav hinanden ”Topalov-blikket” ... De kendte dog ikke hinanden af udseende.

I en VM-artikel i Skakbladet omtalte Dan Andersen konsekvent hollandske Anish Giri som inder ... OK, Skakbladets daværende redaktør Thorbjørn Rosenlund burde

selvfølgelig have fanget den bøv, men ... Billedet er klart. Dan Andersen kan sjuske lidt rigeligt.

Tilbage til bogen "Hamann".

Bogen indeholder masser af gode partier, men ganske forbløffende er de gengivet temmelig uensartet. De partier, der er kommenteret af Peter Heine, gengives med fuld notation, mens flere af de øvrige partier gengives med den mest enkle notation.

Vi ser bogens tredje parti (på side 30) fra DM 1958 i Herning.

Hvid: Peder Madsen (Odense) (Senere Evans Vejle (HM))

Sort: Svend Hamann (LVS)

**1.c4,Sf6 2.Sc3,e5 3.g3,d5 4.cxd5,Sxd5 5.Lg2,Se7 6.d3,Sbc6(!) 7.Lg5,Lg7(!)
8.Sd5,Sbc6(!) 9.Tc1,0-0 10.Txc6,f6 11.Txf6,Lxf6 12.Lxf6,Opgivet.**

En bare nogenlunde ædru, skakkyndig korrekturlæser burde have gennemskuet fejlene omkring Sorts 6., 7. og 8. træk.

På side 40 finder jeg bogens vel nok groveste fejl.

"Hans Poulsen, bror til den kendte Christian Poulsen, også kaldet "Rakkeren". Det var en skakbegavet familie."

NEJ!! I 2017 udgav **Morten Fabrin** en bog om Christian Poulsen med titlen Plovjernet. Den titel var ikke tilfældigt valgt ... Rakkeren var derimod Alfred Christensen, der kom fra Rakkeby, hvilket i øvrigt enhver, der læste Skørping Skakklubs seneste klubblad, udmærket ved. Hvad Hans Poulsen blev kaldt, har jeg ingen anelse om ...

Men ellers er der i hvert fald fejl, diverse sjuskefejl etc. på følgende sider 95, 114, 137, 153, 177, 178/179, 197, 199, 201, 222, 225, 227, 252, 254, 265, 291, 301, 302, 310, 344, 346, 356, 396, 430, 432, 461,477 og 483. Og så er der sikkert også nogle, som jeg har misset ...

I bogen omtales stort set bare danskerne Erling Mortensen, Curt Hansen og af alle John Zachariasen entydigt positivt. Den unge Bent Larsen omtales (overraskende) respektfuldt, mens Hamann bliver mere negativ, des længere vi når frem i bogen.

Mange andre får regulært grovfilen. Jens Kristiansen omtales fx konsekvent som ”kunden”.

Et par citater fra bogen:

”Sejer [Holm Petersen] var selvfølgelig meget stærk og kom fortjent på listen over danmarksmestre, men han var ikke de koncentrerede studiers mand, hverken i skak eller i noget som helst andet.”

”Det var min helt klare fornemmelse, at Steen Juul Mortensen ikke var i stand til at forstå, hvad ratingsystemet gik ud på.”

”Børge [Andersen] var både et meget nervøst menneske af sind og ikke altid lige behagelig.”

Om Gert Iskov: *”Det næste årti var han blandt de stærkeste herhjemme. Derefter brændte han forbavsende hurtigt ud. Jeg havde selv meget svært ved at spille mod ham. Jeg ved ikke, om det var hans spil eller hans udstråling. Han var et mærkeligt forkrøblet menneske, og skakken var vel på et tidspunkt hans redning. Siden han forsvandt ud af skak, har ingen hørt noget til ham. Han levede vist ad socialhjælp og havde tid nok til at forberede sig. Som skakspiller var han åbningsteoretisk velfunderet, aggressiv spillestil, meget konkret uden den store intuition.”*

Bogen blev anmeldt ret så overfladisk i Skakbladet af Carsten Høi og denne anmeldelse blev med rette kritiseret temmelig hårdt på facebook, bl.a. med påstanden om, at Carsten Høi næppe havde læst bogen og at han sikkert heller ikke havde læst Jens Enevoldsens mesterværk ”30 år ved skakbrættet”.

I hvert tydede intet i anmeldelsen på, at Høi havde set eller læst, hvad Hamann havde skrevet om ham ...

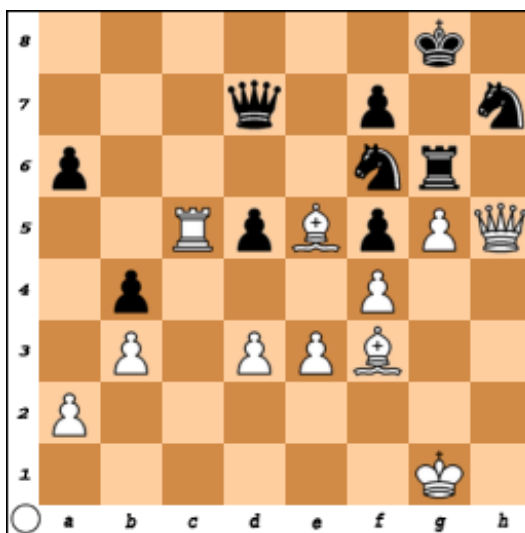
En helt anden bog var **I CAISSAS TJENESTE** fra 1943 af Alfred ”Rakkeren” Christensen. Bogen indeholder 20 pænt kommenterede partier, hvor en stor del af dem – rent åbningsmæssigt – har haft en særlig interesse for mig. Derudover indeholder bogen nogle forskellige tekster med et ret varieret indhold. Mest interessant var hans OL-referater fra München 1936 og Buenos Aires 1939. Jeg tror nu, at hvis bogen var udkommet i fx 1946, så havde referatet fra 1936 været noget anderledes ...

Højst sandsynligt er der medlemmer af Skørping Skakklub, der ved (meget) mere om ”Rakkeren”, end jeg gør. EDIT: Denne artikel har været lang tid undervejs og blev således overhalet af forrige nummer af klubbladet ...

Lækreste kombination fra bogen skal I ikke snydes for. Partiet blev afviklet i Aalborg Skakforenings klubmesterskab d. 19. juni 1938.

Hvid: Alfred Christensen (Hjørring)

Sort: Johs. Pedersen (Aalborg)

Hvid trækker og vinder.

36.Dxg6+!,fxg6 37.gxf6 (Med store problemer omkring feltet d5 ...) **Sf8**

38.Lxd5+,Kh8 (Taber omgående og Alfred Christensen angiver i en længere note, hvorfor 38.-,Se6 havde været en anelse bedre. Nu kommer – for en gangs skyld – den kønneste variant frem på brættet i stedet for i analyserne.) **39.Tc2!,Opgivet.**

(Hverken 39.-,Dxd5 eller 39.-,Se6 kan stille noget op mod 40.f7+ og 41.Th2+ med snarlig mat.)

På side 59 er der en sætning, som jeg enten ikke forstår, eller i fald jeg forstår den rigtigt, så er lodret uenig med den.

”Man kan tillade sig en lille Aabningsfejl i en tvivlsom Aabning, men ikke i en sund og stærk.”

Umiddelbart tænker jeg nærmest, at det må være omvendt.

En af de dyreste skakbøger jeg nogensinde har købt, er **ARTHUR KAUFMANN – A CHESS BIOGRAPHY, 1872 – 1938** af Olimpiu G. Urcan & Peter Michael Braunwarth.

Arthur who?, vil I sikkert tænke. Med rette. Jeg havde aldrig hørt om ham, før jeg læste en spændende anmeldelse af bogen på det daværende www.chesscafe.com.

Kaufmann havde sin storhedstid i 1890'erne, mens jeg synes, at han spillede sine bedste partier i årene lige før og omkring Første Verdenskrig. Forfatter Urcan har for nyligt skrevet til mig på twitter – jeg følger ham, han følger ikke mig ... - at der senere er dukket enkelte flere partier op med Kaufmann. Bogen afslører i øvrigt, at der ikke med sikkerhed findes nogle billeder af Kaufmann. Og der er heller ikke dukket nogle billeder op senere. I bogen bringes der to gruppebilleder, hvor der i baggrunden står nogle ukendte spillere og en af disse personer kunne jo teoretisk set godt være Kaufmann ...

Bogen indeholder en fantastisk biografi – den var alle pengene værd – og så en partisamling med alle de på det tidspunkt kendte partier og partifragmenter af Kaufmann. Desværre er der i noterne MASSER af komplette ukommenterede partier, hvilket efter min mening er en uskik. Og havde det ikke været for Onkel Corona havde jeg nok aldrig fået spillet dem alle sammen igennem.

Kaufmann spillede adskillige partier imod kendte spillere som fx Marco, Reti, Spielmann, Albin, Tartakower, Schlechter, Vidmar etc.

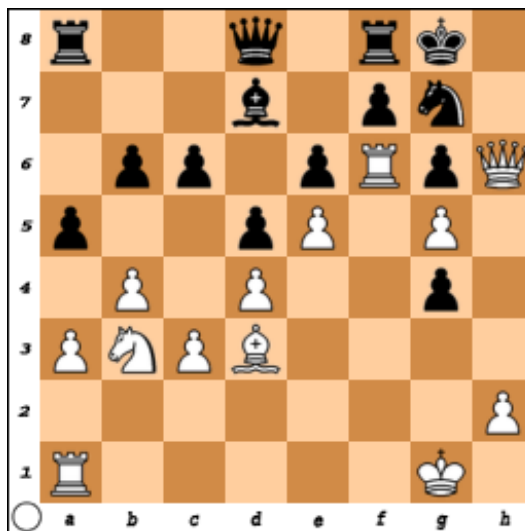
Kaufmanns mest kendte bidrag til åbningsteorien er nok **1.e4,e5 2.Sc3,Sf6 3.f4,d5 4.fxe5,Sxe4 5.Sf3,Lg4 6.De2!?** (Kaufmann). Jeg er ret sikker på, at jeg har set GM Jonny Hector spille dette træk.

Et andet træk, der skal tilskrives Kaufmann er **1.e4,e5 2.Sf3,Sf6 3.Sxe5,d6 4.Sf3,Sxe4 5.c4!?**

Så har jeg vist efterhånden fået ævlet tilstrækkeligt. Lad os se noget god skak.

Først en partislutning fra Wien 12. december 1893.

Hvid: Arthur Kaufmann
Sort: Julius Thirring

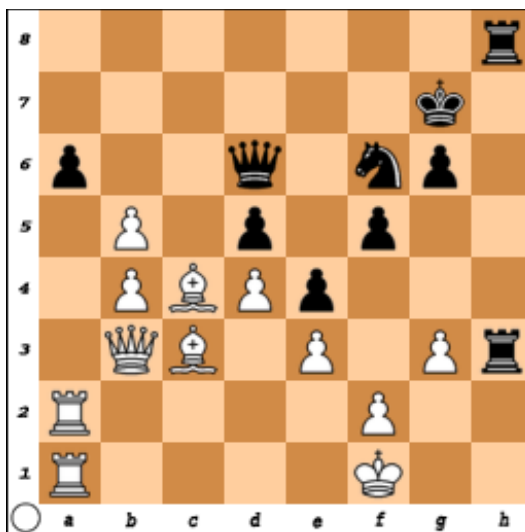

Hvid trækker og vinder.

24.Txg6!! (Bang!) fxg6 25.Lxg6,Tf7 26.Lxf7+!,Kxf7 28.g6,Opgivet.

Sort er forsvarsløs. Næste eksempel er fra Wien 1896.

Hvid: Berthold Englisch
Sort: Arthur Kaufmann

Sort trækker og vinder.

37.-,Dxg3!! 38.Ke1 (Efter 38.fxg3,Th1+ fulgt af 39.-,Th8-h2 bliver Hvid mat.) dxc4 39.Dxc4,Th1+ 40.Kd2,Dxf2+ 41.De2,Dxe2+ 42.Kxe2,Th8-h2 MAT.

Et træk som 37.-,Dxg3!! havde jeg gerne selv skrevet på mit skaklige cv.

Endelig fjerde matchparti fra en match i 1915.

Hvid: Arthur Kaufmann

Sort: Richard Reti

Hvid trækker og vinder.

17.Lxh7+!,Kxh7 18.Dh4+,Kg8 (18.-,Kg6 19.Se5+,Sxe5 20.Tg3+ og Hvid vinder.)

19.Sg5,Opgivet. (19.-,Tf8-d8 20.Dh7+,Kf8 21.Dh8+,Ke7 22.Txe6+!,fxe6
23.Dxg7+,Ke8 24.Dg8+,Ke7 25.Df7 MAT.)

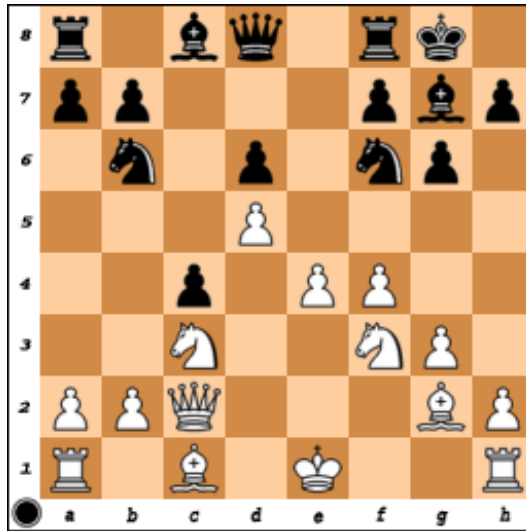
Selvom jeg overhovedet ikke kan islandsk, er jeg begyndt at spille partierne igennem fra Fridrik Olafsson bog fra 1976. Bogen har naturligvis en titel, men jeg har intet tastatur, der kan gengive de islandske bogstaver, så ...

Nyd bogens første parti, der er spillet i Island i 1951.

Hvid: Bjarni Magnusson

Sort: Fridrik Olafsson

**1.c4,Sf6 2.d4,g6 3.g3,Lg7 4.Lg2,0-0 5.Sc3,d6 6.f4?!,Sb8-d7 7.Sf3,c5! 8.d5,Sb6
9.Dd3,e6 10.e4?,exd5 11.cxd5,c4! 12.Dc2**

Sb6xd5! 13.exd5 (Olafsson angiver en lang variant, der forklarer hvorfor 13.Sxd5 er bedre for Hvid, end teksttrækket er.) **Te8+ 14.Kd1,Lf5 15.Df2,Sg4 16.Dg1,Lxc3 17.bxc3,Da5! 18.Kd2,Te3 19.Lb2,Td3+ 20.Ke1,Txc3 21.Lxc3,Dxc3+ 22.Kf1,Ld3 MAT.**

Tak til dem, der orkede at læse med så langt. Alle venner og medlemmer af Skørping Skakklub ønskes en god (skak)sommer og en bragende god sæson 2021/22.

Med venlig hilsen Smadremanden fra Bochum

Et par billeder fra 1969 - Skørping Skakklubs 25 års- jubilæum.

Til venstre Danny Hansen derefter Søren Grønhøj

Stående Niels Søgaard Jakobsen og Aksel Gustavsén
Siddende foran - Mathiasen og Anders Christensen

Naboklubber der ikke er nævnt i jubilæumsskrift v/ NC

Under research på Mediestream.dk har jeg fundet lidt om Arden Skakklub. Faktisk har der været en velfungerende klub, som endda havde 40 års jubilæum i 1949. De efterfølgende år dør klubben åbenbart ud, uden at det har været nævnt i aviser el. lignende. På FB-siden bragte jeg et opslag om simultanskak med Alfred Christensen, og det medførte en kommentar fra Mathias Thaaning Steffensen, som lavede et opslag om sin onkel, der i 1949, som 7 årig vandt over Alfred Christensen i simultan. Her et par citater fra datidens aviser

Udklippet som Mathias bragte på FB- siden er fra 25. januar 1949. Jeg har så fundet et par andre ting om Bent Steffensen, som kommer her. Omtalen af skakkampen blev bragt i intet mindre end nedenstående avis:

Kongelig allernaadigst privilegeret Horsens Avis eller Skanderborg Amtstidende (1842- 1961) 11. februar 1949

Se opslaget næste side:

Uggelhuse vandt Drengeholdskakkampen med $7\frac{1}{2}$ points.

Drengehold-skakkampen i gaar paa Wangs hotel forløb i alle maader vellykket. Der deltog hold fra Arden, Uggelhuse, Øster Tørslev, Langaa og Randers, og resultatet blev, at Uggelhuse vandt med $7\frac{1}{2}$ points, Arden fik $4\frac{1}{2}$, Øster Tørslev $3\frac{1}{2}$, Randers 3 og Langaa $1\frac{1}{2}$ points. Man glædede sig især over kampen mellem skak-geniet, den lille 7-aarige Bent Steffensen fra Arden, og den 16-aarige Verner Sørensen, Uggelhuse. Resultatet blev remis efter $4\frac{1}{2}$ times kamp.

Det var et baade spændende og smukt spillet parti. — Paa vort billede ses 8 drenge under kampene. Til venstre for bordet Finn Drejø, Øster Tørslev, den 7-aarige Bent Steffensen, Arden, Herluf Steffensen, Arden, og Henning Ernø, Langaa. Ved den modsatte side fra venstre Per Hansen, Haslund, Verner Sørensen, Uggelhuse, Schønning Jørgensen, Ulstrup, og Michael Mikkelsen, Randers. — Staaende længst til højre turneringslederen, lærer Olsen, Langaa.

Derudover er det ikke lykkedes at finde meget mere om det 7-årige skaktalent. Kun at han i Hobro mesterskabet i Skak i 1949 havde vundet sine 4 første partier i c- klassen. Næste gang navnet Bent Steffensen dukker op er 1960'erne hvor en Bent Steffensen optræder på Jarl Ardens fodboldhold!!

På næste side følger et interview med Alfred Christensen. Det er fra Aalborg Stiftstidende i 1938. Jævnfør også Andreasens citat på side 16!

Stor skakspiller

En dygtig skakspiller, Alfred Christensen, er blevet interviewet af Aalborg Stiftstidende, der betegner ham som ekspert i simultanspil, hvortil han bemærker:

- Jeg har kunnet spille mod 30—40 samtidige i tre-fire timer.
- Det må være svært?
- I Sønderjylland skulle jeg

en gang spille fire partier skak, fire partier dam og fire partier mølle samtidig med, at jeg skulle være partner i et parti domino og være fjerde mand i en bridge. De fire partier skak vandt jeg, men det gik frygtelig ned i det øvrige.

— Hvad kræves der for at blive en god skakspiller?

— Det siges, at en normalt begavet med evne til logisk tænkning kan blive en god spiller. Man skal koncentrere sig uden at slippe af. To minutters afslapning betyder måske tabet af, hvad man har vundet på tre timer.

Når ingen kvindelige spillere når op i toppen, skyldes det nok, at de ikke kan sidde anspændt i længere tid.

Aalborg Skakforenings 50-Aars Jubilæumskamp den 29. Januar 1959 mod et kombineret nordjysk Hold paa 77 Spillere. Til højre Aalborgs Hold med Alfred Christensen, John Pedersen, H. Wandall, Tage Nielsen og Svend Jørgensen paa de første Pladser, placerede mod L. Sletting, Dronninglund, K.V. Christensen, Frederikshavn, V. Munk Vest, Fjerritslev, Alfred Jensen, Østervraa, og Emil Nielsen, Aabybro

KALENDER

mandag	07.06	Sidste runde af klubturneringen fra efteråret 2020
mandag	14.06	Generalforsamling
søndag	20.06	Hovedkredsmøde kl. 10.00 (åbent for alle nordjyske klubmedlemmer). Adresse: Kulturbroen, Strandgade 3, Nørresundby
lørdag	26.06	kl. 18.00 skakarrangement på ”Dice ´n Drinks” i Aalborg (læs nærmere inde i bladet!)

Redaktion: Niels Chr. Davidsen 53 29 97 45 ncdhellum@mail.dk
Hans Andersen 29 62 77 17 hansandersen53@gmail.com

Tak for hjælpen til: Steffen Slumstrup Nielsen
Bent Larsens familie
Allan Jensen
Lars Jørgensen
Regnar Simonsen
Henrik Mortensen

